

3. Труш Ю.Л. Оцінка ефективності напрямів підвищення якості продукції / Ю.Л. Труш // Наукові праці Національного університету харчових технологій. К.: НУХТ, 2010. № 36. С. 99–102.

УДК338.48

СІЛЬСЬКИЙ ЗЕЛЕНИЙ ТУРИЗМ У КОНТЕКСТІ КОНЦЕПЦІЇ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Л. Л. Семенюк, кандидат географічних наук, доцент
доцент кафедри туризму та готельно-ресторанного бізнесу,
Є. С. Кучерява, здобувачка вищої освіти
Київський національний університет технологій та дизайну

Ключові слова: сільський зелений туризм, сталий розвиток, сталий туризм, сільська місцевість.

Концепція сталого розвитку туризму, яка почала формуватися та набирати активного розмаху протягом перших десятиліть ХХІ століття, сприяла зростанню популярності сільського зеленого туризму. За даними багатьох досліджень та статистичних показників, до початку третього десятиліття ХХІ століття цей вид туризму вже став важливою галуззю на світовому туристичному ринку.

Сталий туризм розглядається як модель розвитку туризму, зокрема, в сільській місцевості, яка спрямована на форматування її відповідно до об'єднавчої структури приватних ініціатив, заснованих на спільній цінності: автентичності.

Формування концепції сталого туризму зумовлено, в першу чергу, погіршенням стану довкілля від розвитку туризму. Концепція сталого розвитку туризму включає два взаємопов'язаних аспекти: взаємозв'язок між людською діяльністю та природним середовищем, що має бути гармонійним, та територіальну організацію практик місцевих учасників. Ця концепція підкреслює важливість туристичних пропозицій, що сприяють збереженню автентичності сільських областей. Таким чином, розвиток спрямовується на створення продуктів, що сприяють контакту з природою або місцевими територіями та використанню місцевих технологій. Однак, це також специфічна модель розвитку туризму, яка імплементується без адаптації до конкретних місцевих умов. За висновками зарубіжних дослідників, «сталий туризм може розглядатися як глобалізований дискурс про туризм у сільських районах».

Як випливає з назви, сільський туризм – це форма туризму, яка практикується в сільській місцевості в будь-якій точці світу. Це туризм, який особливо орієнтований на любителів природи, любителів автентичності та дружніх зустрічей, а також епікурейців. Сільський туризм – це спосіб провести відпустку далеко від жвавих туристичних місць; можливість відкрити новий для себе світ, скуштувати екологічні місцеві продукти та налагодити зв'язки з місцевим населенням. Важливим напрямом сільського зеленого туризму є збереження та відновлення національних сільських ландшафтів, наприклад, збереження національного природного надбання – швейцарській альпійські луки, нідерландські вітряки та канали, старовинні італійські вілли та парки.

Дослідники визначають сільський зелений туризм як «специфічну форму відпочинку в приватних господарствах сільської місцевості з використанням майна та трудових ресурсів особистого селянського, підсобного або фермерського господарства, природно-рекреаційних особливостей місцевості та культурної, історичної та етнографічної спадщини регіону» [1, с. 139]. Перевагами розвитку сільського зеленого туризму вважають: екокультурну орієнтацію способу життя під час відпочинку (екологічно чисті природні зони, вживання екологічно чистих продуктів та ін.; сприяння соціально-економічному розвитку територій; урізноманітнення джерел прибутку та збільшення кількості робочих місць у сільській місцевості; покращення інфраструктури; посилення громадської позиції щодо раціонального природокористування; актуалізація культурних традицій та обрядовості та ін. [3, с. 43].

Стрімка популяризація сільського зеленого туризму в світовій туристичній індустрії отримала практику і в Україні. Так, наприклад, одним із регіонів, у якому сільський зелений туризм активно розвивається, є Закарпаття, зокрема Рахівщина (сmt Ясіня, с. Кваси), Міжгірщина (с. Пилипець), Великоберезнянщина (с. Ужок та с. Вишка), а також Берегівщина та Свалявщина. Стандартний пакет послуг включає проживання (від невеличкої кімнати до просторого будинку з красивим садом, сінником або номер у готельному комплексі), харчування на основі етнонаціональної гуцульської, лемківської, бойківської та долинянської кухні, а додатковими послугами є екскурсії краєзнавчими музеями, замковими спорудами, флористичними заповідниками («Чорна гора», Ужанський національний природний парк та ін.) та пам'ятками природи (долина нарцисів в урочищі Кіресі), пам'ятниками архітектури, середньовічними замками (наприклад, палац родини Бетлені Берегівського району, Успінська церква XVII ст. с. Новоселиця Виноградівщини, Єлизаветська церква XIII ст. біля Хуста), навчання догляду за домашніми тваринами, опанування основ різьбярства, ковальства та ін. Специфікою сільського зеленого туризму регіону є

мінеральні ресурси (наприклад, знамените родовище термальних гідрокарбонатно-хлоридних, метанових, натрієвих та йодобромних вод Іршавського району Передгірської природно-економічної зони, що не має аналогів в Україні), унікальні історико-етнографічні умови, багатий тваринний і рослинний світ, розвинуті народні промисли, а також автентична народна культура і обрядовість [2, с. 50].

Таким чином, сільський туризм має високий потенціал для стимулювання місцевого економічного зростання та соціальних змін через його взаємодоповнюваність з іншими видами економічної діяльності, робить внесок у зростання ВВП і створення робочих місць, а також має здатність сприяти розподілу попиту в часі (боротьба з сезонністю) та в межах нових територій.

Список використаних джерел

1. Биркович В. І. Сільський зелений туризм – пріоритет розвитку туристичної галузі України. Стратегічні пріоритети. Науково-аналітичний щоквартальний збірник. 2008. № 1 (6). С. 138–143.
2. Грицку-Андрієш Ю., Грицку В. Географія сільського зеленого туризму в Закарпатській області. Вісник Львівського університету. Серія Міжнародні відносини. 2014. Вип. 34. С. 48-55.
3. Цимбалюк С. Я., Морозова І. В. Сільський туризм як перспективний напрям розвитку внутрішнього туризму. Екологічні науки. 2019. № 5(24). Т. 1. С. 41-45.

УДК338.48

ПОТЕНЦІАЛ РОЗВИТКУ ПОДІЄВОГО ТУРИЗМУ В РЕГІОНАХ УКРАЇНИ

Л. Л. Семенюк, кандидат географічних наук, доцент
доцент кафедри туризму та готельно-ресторанного бізнесу,
В. Р. Миرونюк, здобувач вищої освіти
Київський національний університет технологій та дизайну

Ключові слова: подієвий туризм, івент-туризм, туристична дестинація, ринок подієвого туризму, івент-заходи.

За даними Всесвітньої Туристичної Організації одним із найбільш перспективних напрямів у сфері туризму є подієвий або івент-туризм. Івент (від англ. “event” – подія) – це запланована соціально-суспільна подія чи захід, який відбувається в певний час і з певною метою, і має певний резонанс